

ת"פ 12627/01/20 - מדינת ישראל נגד יעקב בלדב, סופר דלק (ירושלים) בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12627-01-20 מדינת ישראל נ' בלדב ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשמים		1. יעקב בלדב 2. סופר דלק (ירושלים) בע"מ

גזר דין

כללי

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בארבעה אישומים. הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**" או "**החברה**") הורשעה על סמך הודאתו של הנאשם.

על-פי הודאתם הורשעו הנאשמים בארבע עבירות של אי הגשת דין וחשבון לשנים 2013 - 2016, עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"); אחריות מנהלים, עבירה לפי סעיף 224א' לפקודה (לנאשם 2).

כתב האישום

2. על פי עובדות **החלק הכללי** של כתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 היא חברה פרטית רשומה בישראל, שהתאגדה ונרשמה כחוק ביום 27.7.2000 ועסקה בהפעלת תחנות דלק ובניה. על פי דיווחיה למע"מ ביצעה החברה עסקאות משנת המס 2000 ועד לשנת המס 2016 ועד בכלל.

3. מחזורי העסקאות של החברה בתקופה הרלוונטית היו כדלקמן:

בשנת 2013: 69,321,885 ש"ח.

בשנת 2014: 48,479,020 ש"ח.

בשנת 2015: 175,335 ש"ח.

בשנת 2016: 396,000 ש"ח.

הנאשם שימש כמנהלה הפעיל של החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

הנאשמים 1 ו-2 חייבים היו להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסות החברה בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים באמצעות רו"ח. זאת על פי הוראות סעיפים 117, 131 ו-132 לפקודה. הנאשם חייב היה להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיו, ע"פ הוראות סעיפים 131 ו-132 לפקודה. אי הגשת הדוחות, או הגשת הדוחות באיחור, מונעת מפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס.

על פי עובדות **ארבעת האישומים**, בשנים 2013-2016 (בהתאמה) לא הגישו הנאשמים 1-2 לפקיד השומה דו"ח על הכנסות החברה במועד, וזאת ללא סיבה מספקת. בעשותם כך, עברו הנאשמים עבירה של אי הגשת דו"ח במועד ללא סיבה מספקת. בהיותו המנהל הפעיל בחברה, ידע הנאשם על המחדל ולא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירה.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 6.7.22. התסקיר סוקר את מצבו האישי, הכלכלי והתעסוקתי של הנאשם. להלן, אפרט את עיקרי הדברים:

הנאשם בן 54, גרוש ואב לשלושה ילדים בגילאי 19-26 שנים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, בשנת 1987 התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא בצנחנים, ובהמשך שירת במילואים. לאחר שהשתחרר משירות חובה, החל לעבוד כקבלן שיפוצים, בתחילה כשותף לעסק ובהמשך כעצמאי, ועבד בתחום הבנייה והיזמות במשך כשני עשורים. לפני שמונה שנים, החל בתהליך של פשיטת רגל בשל כישלון עסקי, כאשר הוא מצפה לסיום התהליך בימים אלה. בשלוש השנים שקדמו למשבר הקורונה, עבד הנאשם כשכיר בתחום פיקוח על הבנייה ובהמשך התקופה היה מובטל. כיום נמצא בשלבי סיום של תהליך קבלת רישיון נהג ציבורי ועתיד להתחיל לעבוד כנהג אוטובוס.

לנאשם שתי הרשעות קודמות: האחת, משנת 1998 בגין ביצוע עבודות ללא היתר, אשר התיישנה בשנת 2005, והשנייה משנת 2011 בגין אי קיום צו בית משפט, אשר התיישנה בשנת 2018. כמו כן, לא עומדים נגדו תיקים פליליים פתוחים.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם מוכר לשירות בעקבות שלוש פניות קודמות. לראשונה, הופנה בשנת 1997 בגין עבירה של העסקת תושב אזור שלא כדין, ונדון לצו מבחן ללא הרשעה. בשנייה, הופנה בשנת 2002 בגין עבירת מס ומרמה, כאשר אז התרשמות שירות המבחן היתה כי הנאשם שואף לתפקוד נורמטיבי ולהצלחה עסקית. הוא נדון למאסר מותנה, קנס וצו שירות לתועלת הציבור, אותו סיים לשביעות רצון ממוניו. בפעם השלישית, הופנה בשנת 2007, ומסר כי העבירה בוצעה בתום לב, ונדון לצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, אותו ביצע באופן משביע רצון.

באשר לעבירות מושא תיק זה, שלל הנאשם כוונה פלילית וטען כי העבירות בוצעו בתום לב. עוד מסר הנאשם,

כי הוא בתהליך של פשיטת רגל מזה שמונה שנים, והכריז על פשיטת הרגל בסמוך למועד הגשת הדוחות בשנת 2013. הנאשם טען כי פעל על-פי הוראות כונס נכסים, וכי בשל הליך פשיטת הרגל, אסור היה לו לבצע שום פעולות הקשורות לעסק. כמו כן, הנאשם פעל להסרת המחדלים והציג הסכם בעניין שומות מס הכנסה לשנים 2013-2019 שנחתם ביום 14.9.21.

כגורמי סיכון להישנות העבירות, צוינו: התרכזות הנאשם בקידום מטרותיו והשגת ההצלחה אישית גם באמצעות "עיגול פינות" ו"קיצורי דרך", תוך טשטוש גבולות המותר והאסור, כאשר במצבי קושי נוטה הנאשם להשליך אחריות על גורמים חיצוניים.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: היות הנאשם בעל יציבות תעסוקתית ושאילות לניהול אורח חיים תקין.

אשר לשאלת ביטול ההרשעה, השאיר שירות המבחן עניין זה לשיקול דעתו של בית המשפט, בשל אופי העבירות והיקפן, כמו גם הקושי של הנאשם לקחת אחריות מלאה על המיוחס לו. עם זאת, ציין שירות המבחן, כי הנאשם ביטא חשש כי הרשעתו תפגע במאמציו להשתלב כנהג ציבורי, תוך שציין כי ביום 18.1.22 רישומו הפלילי נבדק על ידי משרד התחבורה והנאשם אושר ככשיר.

עוד ציין שירות המבחן, כי ככל שיוטל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, המלצתו היא כי בקביעת גובה העונש יילקחו בחשבון הנתונים שפורטו לעיל.

טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה שבין חודשיים לארבעה חודשים, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה לתקופה שבין 7 - 9 חודשים, קנס בגובה 20,000 עד 40,000 ₪, והתחייבות להימנע מעבירה. על החברה עתרה לגזור קנס סמלי לשיקול דעת בית המשפט, בהתחשב בכך שאינה פעילה. אשר למתחם העונש ההולם, טענה המאשימה כי ככלל זה נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, מאסר מותנה בין חודשיים לשמונה חודשים, לצד קנס שבין 8,500 ועד 29,200 ₪, והתחייבות להימנע מעבירה.

בטיעוניה הדגישה המאשימה כי מחזורי החברה היו גבוהים מאוד וכי סכומם המצטבר על פני ארבע שנים עלה על 118 מיליון ₪. עוד ציינה המאשימה, כי מחדלי כתב האישום הוסרו באיחור ניכר, בחלוף שש שנים מהמועד החוקי להגשת הדו"ח של שנת 2013, וכי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו. כן טענה המאשימה, כי אין מדובר במפגש ראשון של הנאשם עם בית המשפט, שכן לנאשם עבירות בנייה שהתיישנו, וכי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי אין זה המקרה הראשון שהנאשם עבר עבירות מס.

אשר לביטול ההרשעה לה טען הסניגור, ציינה המאשימה, שעניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לעניין ביטול ההרשעה, הן מבחינת הנזק הקונקרטי והן מבחינת האינטרס הציבורי.

כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1).

6. בא-כוח הנאשם ביקש לבטל את ההרשעה ולהסתפק בשל"צ. לחילופין, ביקש להסתפק בעונש של מאסר מותנה, ולהימנע מהטלת קנס לאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

7. בטיעוניו הדגיש את נסיבות העבירה, וטען כי הנאשם היה הבעלים של תחנת דלק בקרית ענבים. עסקיו של הנאשם קרסו בחודש 10/2014, אז טרם הגיע המועד להגשת הדו"ח הראשון של שנת 2013. בחודש אוקטובר 2014 הנאשם יצא מהחברה, והחל מאבק משפטי בין חברות אחרות מי יתפוס את תחנת הדלק. כמו כן, נפתח נגד הנאשם הליך פש"ר ומונה מנהל מיוחד.

8. ב"כ הנאשם עמד בטיעוניו על השיהוי בהגשת כתב האישום, זאת כאשר העבירות התגבשו בין השנים 2015 - 2018 וכתב האישום הוגש בשנת 2020, לאחר שמונה מנהל מיוחד וכל השליטה על החברה יצאה מידי הנאשם. עוד ציין בטיעוניו, את העובדה כי הנאשם פעל להסרת המחדלים ברגע שהדבר התאפשר, ויותר על הפסדיו על מנת להגיע להסדר עם פקיד השומה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בקריסתה הכלכלית של החברה, ובכך שהנאשם מבקש לעבוד ולנהל חיים נורמטיביים.

כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו:

א. יפוי כוח לב"כ הנאשם מיום 9.11.20 (נ/1)

ב. מכתב מרואה החשבון של החברה מיום 22.11.20, לפיו לחברה היתה ארכה להגשת דו"ח לשנת 2013 עד לתום שנת 2014 (נ/2)

ג. פסק דין בת"פ 16307-10-14 דור אנרגיה נ' סופר דלק בעניין ההליך המשפטי שהתנהל בעניין תחנת הדלק של החברה (נ/3)

ד. צו כינוס מתוקן לנאשם מיום 23.8.16 בתיק פש"ר 43770-10-14 (נ/4)

ה. הודעה על העברת מניות הנאשם בחברה מיום 5.10.14 (נ/5)

לאחר טיעוני הצדדים לעונש ניצל הנאשם את זכותו למילה אחרונה, וטען כי משך כל התקופה שקדמה לכתב האישום הגיש דוחות למס הכנסה במועד, וכי העבירות בוצעו רק לאחר קריסת החברה, כאשר לנוכח כניסתו להליך של פשיטת רגל ודברי כונס הנכסים, סבר כי אינו יכול להגיש את הדוחות. עוד ציין הנאשם, כי מצבו הכלכלי בכי רע, כיום אינו עובד ומתקיים מתמיכת המשפחה, וכי לאחר שיסיים קורס של נהג ציבורי הוא מעוניין לעבוד כנגד באגד. כן ציין הנאשם, כי הוא נוטל אחריות על העבירות ומביע חרטה.

ביטול הרשעה

9. לא מצאתי שהנאשם עומד במבחנים שהותוו בפסיקה לשם ביטול הרשעה ועל כן החלטתי להותיר את הרשעתו על כנה.
10. המבחנים לביטול הרשעת נאשם נקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). נקבע, כי כדי להימנע מהרשעתו של נאשם, על הנאשם להוכיח שמתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: האחד - הרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; והשני - סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.
11. בהתייחס לתנאי בדבר פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתו, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע כי: "הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה" (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)).
12. עוד נקבע בפסיקה, כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות- עתידיות (רע"פ 118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).
13. אשר לתנאי הראשון שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, לא מצאתי שתנאי זה מתקיים בנאשם. הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי כלשהו שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו, זולת ההכבדה המובנית שיש בהרשעה על יכולתו למצוא מקור פרנסה, הכבדה שהיא נחלתו של כל מי שהורשע בדינו. הנאשם לא תמך את טענותיו בנתון קונקרטי כלשהו כגון הצבעה על מקום עבודה ספציפי שאליו פנה, או על לימודי מקצוע אשר דורש היעדר הרשעות, ולא הוכח כי ככל שיוורשע בדינו לא יוכל לשמש כנהג ציבורי, מקצוע בו הוא מבקש לעסוק.
14. למעלה מן הצורך, אוסיף, כי אף התנאי השני שלפיו סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה, אינו מתקיים:
- כבר נפסק כי ככלל, בעבירות מס הכנסה, לרבות אי הגשת דוחות במועד, יש להרשיע נאשם שהוכח כי ביצע את העבירה, גם כאשר מתקיימות נסיבות מקלות כבדות משקל (ראו: רע"פ 4606/01 **סופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.1.02)).
- עוד אוסיף, כי שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, אם כי לא שלל זאת. כמו כן, מתסקיר שירות שאין זו הפעם הראשונה בה ביצע הנאשם עבירות מס.
- מכאן שהפגיעה בנאשם אם יורשע אינה שקולה כנגד הפגיעה באינטרס הציבורי אם תבוטל הרשעתו.
15. אעיר שביטול הרשעת הנאשם ללא בסיס מוצק בדין, יוביל למצב בלתי נסבל של שרירות וחוסר שוויון באכיפה באופן שדינם של נאשמים דומים, ייגזר באופן שונה. רק דבקות בכללים שהותוו בפסיקה, תוביל לשוויון באכיפה. לפיכך, אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 5

16. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל ארבעת האישומים, לאחר שמצאתי שמדובר בעבירות זהות שנעברו בשנים עוקבות ועל רקע זה, כאשר כולן התגבשו לאחר קריסת החברה ולאחר שהנאשם חדל מלהיות בעל מניות בחברה, ועל כן יש להשקיף עליהן כמסכת אחת.

17. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. במקרה זה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ההגנה על קופה הציבורית ועל אמון הציבור ברשויות המדינה ובשלטון החוק, מניעת שיבוש יכולת הפיקוח על פעילות הנישומים באמצעות רשויות המס, ומניעת פגיעה ביכולתם לגבות מס אמת באופן שיווני, שכן אי הגשת דוחות במועד פוגמת בהליך גביית המיסים וחותרת תחת העקרונות של גביית מס אמת.

19. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שזו ממוקמת ברף חומרה בינוני. מחד, מדובר בסכומים גבוהים שלא דווחו במועד, ומאידך, הנאשם הסיר לבסוף את מחדליו והגיע להסדר עם פקיד השומה, אם כי באיחור ניכר.

20. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בעפ"ג (י-ם) 16283-03-18 אבו נג'מה נגד מדינת ישראל (03.10.2018) התייחס ביהמ"ש המחוזי לסוגיית מדיניות הענישה ההולמת בעבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה וקבע כדלקמן:

"העבירות של אי-הגשת דוחות במועד למס הכנסה, הן עבירות עוון שעונשן המרבי עומד על שנת מאסר. בגין עבירות אלו מוטלים עונשים שבין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל".

פסק דין זה אושר בביהמ"ש העליון (רע"פ 8100/18 אבו נג'מה נגד מדינת ישראל (15.11.2018)).

עיון בפסיקת בתי המשפט מעלה שבעבירות מחדל מסוג אי הגשת דוחות למס הכנסה, במקרים דומים למקרה שלפנינו, נגזרו על הנאשמים מספר חודשי מאסר בפועל, עונשים שאושרו בבית המשפט עליון. מנגד, נמצאו גזרי דין מקלים שבהם נדונו הנאשמים למאסר על תנאי וקנס מתוך התחשבות בנסיבות מקלות שונות. להלן, אסקור מספר פסקי דין שניתנו בעניין זה:

רע"פ 253/19 **ריכטר נגד מדינת ישראל** (20.01.2019): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בחמש עבירות של אי הגשת דוח על הכנסותיו במועד (עבירה אחת לכל שנת מס, במשך חמש שנים). ביהמ"ש התייחס לשיקולים שהנחו את ביהמ"ש השלום בגזירת העונש:

לקולה, נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות מצבו המשפחתי, וחלוף הזמן מהמועד שבו נעברו העבירות ועד להגשת כתב האישום; לחומרה, נשקלו היעדרה של הודאה במעשים ואי נטילת אחריות, אי הסרת המחדלים, וקיומה של "דרגת אשם גבוהה".

רע"פ 3120/14 **נעים נגד מדינת ישראל** (08.05.2014): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**, לאחר שהנאשם הורשע בעשר עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסותיו במועד. ביהמ"ש ציין, שגזר דינו של ביהמ"ש השלום העניק משקל משמעותי למצבו הרפואי הקשה של הנאשם. עוד צוין, שהנאשם לא הסיר מחדליו.

רע"פ 6095/06 **לוי נגד מדינת ישראל** (05.11.2006): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים** - בגין ארבע עבירות של אי הגשת דו"ח הכנסות במועד, ארבע עבירות של אחריות מנהלים ועבירה נוספת של אי קיום דרישה (עבירה אחת לכל שנת מס, במשך ארבע שנים). בכלל השיקולים הובאו: אי הסרת המחדלים, עברו הפלילי של הנאשם, טיב העבירות והיקפן.

רע"פ 3137/04 **חגי' נגד מדינת ישראל** (18.04.2004): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בעבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה שבבעלותו במועד, אחריות מנהלים, ואי הגשת דוחות על הכנסותיו שלו. העבירות נמשכו כשנתיים. ביהמ"ש התייחס לקביעות ביהמ"ש המחוזי, שלפיהן יש מקום להתחשב בהגשת הדוחות הגם שהוגשו באיחור, ויש לתת משקל מסוים למצבו הבריאותי של הנאשם והכרזתו כפושט רגל.

עפ"ג 39908-07-21 **הובלות רג'ב וסעיד בע"מ נ' רשות המסים ירושלים - מחלקה פלילית** (17.11.2021): בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר הטיל על הנאשמים **8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 18,000 והתחייבות בסכום של ₪ 10,000**, וזאת לאחר שהנאשמים הורשעו בעבירות של אי הגשת דוחות במועד במשך שלוש שנים בהיקף של 12 מיליון ₪. יצוין, כי באותו מקרה דובר בנאשמים שלא הסירו את המחדלים ואף ביצעו עבירות נוספות לאחר הגשת כתב האישום.

עפ"ג 46874-12-19 **פראסי זבן נ' רשות המסים ירושלים** (04.08.2020): בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט שלום, אשר גזר על הנאשם **4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000**, למעט לעניין גובה הקנס אשר הופחת לסכום של 35,000 ₪. באותו מקרה, הורשע הנאשם בעשר עבירות של אי הגשת דוחות במועד, כאשר המחזורים המצטברים של העסקאות עמדו על 98,000,000 ₪.

עפ"ג 26174-03-16 **הראל נ' מדינת ישראל** (08.05.2016): בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דינו של בית משפט שלום, אשר גזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על**

תנאי , קנס בסך 30,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪, וזאת לאחר שהנאשם הורע בארבע עבירות של אי הגשת דוחות במועד.

ע"פ (חי') 49294-06-13 **רז נגד מדינת ישראל** (17.10.2013): בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של העורר על עונשו והעמידו על **קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי** לאחר שהעורר הורשע בשתי עבירות של אי הגשת דוח במועד בשתי שנים עוקבות - 2006 ו-2007. המערער נדון בבית משפט השלום לעונשים של מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי התחשב בהליכי פשיטת הרגל של המערער, במצבו הבריאותי ובנסיבותיו האישיות והפחית את סכום הקנס.

עפ"ג (ב"ש) 53670-05-12 **אלקרינאוי נגד מדינת ישראל** (04.07.2012): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של העורר ואישר עונש של **קנס בסך 20,000 ₪ ומאסר על תנאי** לאחר שהעורר הורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דוח במועד בנוגע לשנים 2006-2008 וזאת למרות שהעורר הוא נכה בשיעור של 100% ולא הייתה לו חבות מס באותן שנים.

ת"פ 21640-08-19 ות"פ 69709-03-19 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' תכשיטי פרץ ובנו בע"מ** (20.10.2020): בית משפט השלום גזר על נאשם שהורשע בארבע עבירות של אי הגשת דוחות במועד **350 שעות של"צ, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪**, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן.

ת"פ 29044-05-18 **מדינת ישראל נ' שכטר** (10.5.20): בית משפט השלום גזר על נאשם שהורשע בשתי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, **40 יום מאסר בדרך של עבודות שירות , מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪**. יצוין, כי באותו מקרה דובר על היקף עסקאות בסכום כולל של כ-44 מיליון ₪.

21. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; לאחר ששמעתי את דברי הנאשם ועיינתי בראיות שהגיש בפרשת העונש, השתכנעתי שבפני הנאשם עמד קושי מסוים שהפריע לו לעמוד במחויבותו להגשת הדוחות, הן לאור קריסתה הכלכלית של החברה, העברת המניות בה ביום 5.10.14 והן לאור הליך פשיטת הרגל בו החל באותה עת, כאשר פעל בהתאם להוראות כונס הנכסים.

אכן, משהודה הנאשם באשמה שיוחסה לו במסגרת כתב האישום המתוקן, הודה הוא בהכרח גם בכך שלא הייתה באותה הכבדה כדי למנוע לחלוטין את הגשת הדוחות והדבר היה אפשרי אפוא באותן נסיבות.

עם זאת, הקושי הנ"ל מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם שבעביר את מניותיו בחברה ונקלע להליך של פשיטת רגל .

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה מאי הגשת הדוחות נגרם נזק ליכולת השליטה והפיקוח של רשויות המס ונמנע מהם לגבות מהנאשם מס אמת. במקרה זה, מדובר בעסקאות בהיקף כולל של כ-118 מיליון ₪, שהוא היקף גבוה מאוד.

ג. **הנסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה**: כפי שצוין לעיל, קריסתה הכלכלית של החברה וכניסתו של הנאשם להליך פשיטת רגל, הם אלה, בין היתר, שהובילו אותו לבצע את העבירה.

22. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שהתחשבתי בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם שאינה נמוכה לאור היקף העסקאות, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת שמתחם העונש ההולם את העבירות בתיק זה נע בין חודש מאסר שירות בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות ועד לשישה חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, שלצדמאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

23. במקרה זה, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו**; הנאשם פושט רגל וכפועל יוצא מכך בעל קשיים כלכליים ניכרים. מובן שהטלת קנס מכביד, תחליש את יכולתו לעמוד בהחזר חובותיו. מסיבה זו ביקש בא-כוחו להתחשב בנאשם ולא לגזור עליו קנס. אכן, מצאתי שנסיבותיו של הנאשם ראיות להתחשבות. אולם ההתחשבות תתבטא בגובה הקנס ולא בעצם הטלתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשמים שהודו ובכללן: נטילת אחריות חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד. אמנם, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הביע קושי בלקיחת אחריות מלאה על מעשיו, אך עם זאת, הרי שלאור הסבריו של הנאשם כי נקלע להליך פשיטת רגל וסבר כי אינו רשאי להגיש את הדוחות בהתאם להוראות כונס הנכסים, יש להעניק משקל להודאתו המסויגת.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה;** הנאשם הסיר את מחדליו, אם כי באיחור ניכר (בחלוף שש שנים), ועל כן ראוי הוא להתחשבות בשל כך.

א. **עברו הפלילי של הנאשם;** מגיליון הרישום הפלילי שהוצג לי עולה, כי לנאשם אין הרשעות קודמות בגן עבירות מס. עם זאת, בשנת 2002 הופנה לשירות המבחן בגין עבירת מס ומרמה, ונדון למאסר מותנה, קנס וצו שירות לתועלת הציבור. כמו כן, בשנת 2007 הופנה לשירות המבחן בגין עבירות מס שבצע, ונדון לצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

ב. **חלופי הזמן;** מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2013 - 2016, כאשר מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים והדבר נזקף לזכותו. גם השיהוי בהגשת כתב האישום בחלוף שלוש שנים ממועד התגבשות העבירה האחרונה, יזקף לזכות הנאשם.

ג. **מצבו הכלכלי של הנאשם:** הנאשם בסיומו של הליך פשיטת הרגל, אינו עובד ומתקיים בסיוע בני משפחתו. לכך יינן משקל משמעותי בקביעת גובה הקנס שיוטל על הנאשם.

25. בהתחשב הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי למסקנה שיש למקם את הנאשם **בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש של שני חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וזאת לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

סוף דבר

26. , החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר של שני חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 20.4.22.** הנאשם יחל בריצוי העונש ביום **18.10.22** וייתייב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שירות - יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום, ביום **18.10.22** בשעה **08:00**.

ב. **מאסר בן ששה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת מסים שהיא פשע.**

ג. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת מסים שהיא עוון.**

ד. **קנס בסך ₪ 7,500 או 30 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם בחמישה עשר תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.09.2022 ויתר התשלומים ישולמו בכל 1 לחודש שאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית עד ליום התשלום בפועל.

ה. **התחייבות בסך 10,000 ₪ למשך שנתיים, שלא יעבור את העבירה שבה הורשע.**

אני גוזרת על הנאשמת 2 סופר דלק (ירושלים) בע"מ, קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 1.9.22.

על הנאשמים לשלם את הקנסות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

מזכירות בית המשפט תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, בהעדר הצדדים.